

Škola budúcnosti

Počul som raz rodičov rozprávať o tom, že v niektorých štátoch sa už neučia žiaci predmety, ale témy.

Myslím si, že sa to týka budúcnosti nielen severských krajín, ale aj krajín na celom svete. To znamená, že keď sa učia napríklad o druhej svetovej vojne, učia sa o nej komplexne. Učia sa o nej nielen z dejepisného hľadiska, ale aj z geografického, matematického, jazykového Myslím si, že potom lepšie tému ovládajú a čo nevedia si vyhľadajú v počítači a v encyklopédiách. Viac používajú tvorivosť a logické myslenie. My sa zatiaľ veľa biffujeme, a to v budúcnosti asi nebude také dôležité. Dôležité bude byť odborník v niečom a nie vo všetkom len tak povrčne.

Myslím si, že sa budú viac používať moderné digitálne technológie a čas nebude dôležitý. Budeš sa môcť učiť aj v noci a nikto ťa nebude obmedzovať. Niektorí sa dokážu učiť rýchlo a efektívne a niektorí potrebujú viac času. Učiteľov čiastočne nahradia počítače a iné technológie. Nebude v školách zvonieť, ale bude sa učiť v blokoch a v skupinách. Myslím si, že sa bude viac pracovať v tímoch a skupinách. Niektorí vie predsa lepšie počítať, niektorí kresliť, niektorí jazyk a preto treba spolupracovať. Takto sa dá i veľa naučiť. Rozdeliť si prácu a spolupracovať. Oceniť druhého a využiť jeho talenty aj na vlastné vzdelávanie.

Teším sa, že aj ja uvidím vzdelávanie v budúcnosti a že ma to veľa naučí. Veď napokon teraz prežívame v domácom vzdelávaní veľké zmeny aj kvôli koronavírusu.

Peter Bakaľa, 6.A
Školský rok 2019/2020